12de JAARGANG CURAÇAO DEN 8n JUNI 1895 No. 597

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt eens Zaterdag. [illegible]

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI [illegible]

[illegible] fl. 10. [illegible]

[illegible]

Het Apostolisch Schrijven van Z. H. Paus Leo XIII [illegible]

[illegible] van de Encycliek, dat een paar be[illegible] [illegible] protest in [illegible] Erastianisme.

[illegible] de Times in [illegible] artikel, dat het pauselijk schrijven [illegible] zijn toon en algemeen karakter, een groot Christelijk Bis[illegible]

[illegible] lofelijke vormen opnemen [illegible] mee de Paus [illegible] Leo XIII [illegible] dat de kwestie [illegible] worpen, niet [illegible] opgenomen moet [illegible]

Vervolgens bespreekt de Times [illegible] gevoelens der Engelschen [illegible]

[illegible] De Times doet verv[illegible] uitkomen [illegible] Paus [illegible] niet zon[illegible] [illegible] lijk legt [illegible] [illegible] de Maagd Maria [illegible]

FEUILLETON

PISGAH HASÁ

[illegible]

„Nada, nada [illegible]

[illegible]

„Papia [illegible] remedi," el daci, i [illegible] ta [illegible] den su wowo. „Mi Dios, [illegible] ta kega a[illegible] „Ane ane!" e ta grita ainda como morto e tacai na suela.

„Bisa mi Captan ki remedi," Señora Parker ta pidiele. „Mi ta pidi boe pa amor di Dios, papia i bisa nos, kiko nos por haci."

Captan a poerba di papia, pero ningun di nos koe tabata aja por a comprendele.

Dolor, koe el ta sinti, ta haci curpa bira pa un banda na otro i mi ultimo i unico speranza, pa libra nos toer di tal morto, a kita. Mi a hiba captan den su kajuit i ponele ariba su cama. Ora mi a bolbe drenta camina nos a come mi a mira Van Eerden abao na suela. Ariba mi pregunta com e ta sinti su curpa mi no a haja respondi, pero el a mira mi manera un hende sin sintir, Señora Parker nan a hibe tambe na su kamber i su kegamentoe a bisa mi, koe veneno tabata traha den djele tambe.

Awo [illegible]

[illegible] Van Eerden [illegible] koe sonar, koe no tabata posibel pa mi pa[illegible] haiarele, solamente Señor Parker, [illegible] Señora, boetsman i dos matroos [illegible] tuma e remedi.

A parce koe [illegible] ta sinti nada, [illegible] timon, pero [illegible] dic[illegible]

„Mi no por [illegible] mas. Loe mi [illegible] droemi pasobra [illegible] henter mi curpa.

Mi a jadeie i a [illegible] medi, pero a parce [illegible] pasobra un dos tres ora [illegible] matroos i pasageronan [illegible] conocementoe. Entretanto [illegible] che, i bientoe tabata coeminza [illegible] i mas duroe, mientra [illegible] firmamentoe. Toer esai tabata [illegible] orcan, pasobra lacnar tamoe a [illegible] za borota, mientra su olas a [illegible] mas grandi. Boso por compren[illegible] den ki posicion mi tabata — mi sol ariba oceano, rondona di morto i enfermonan i wardando den un ansia terribel coe [illegible] Esaki tabata [illegible] [illegible] ranza, pe[illegible] mi ta corda koe nos barcoe [illegible] koe hende di e otro barcoe [illegible] a mira nos, mi coe[illegible] ta [illegible] ansia. Tempoe pa pone luz [illegible] ta [illegible] mi no tabata mas: mi ta cerre bai na timon; pero ora mi a kita cabuja koe mi a mara [illegible]

[illegible]

[illegible] momentoe terribel. Mi [illegible] grandi [illegible] Ta awor mi [illegible] kitora henteramente.

Mi no por a haci nada [illegible] reza i pidi [illegible] di Dios. [illegible] mi a haci, mi ta kere, koe nunca den mi bida mi a pidi Dios coe tantoe fervor, i coe tantoe confianza.

(E ta sigi.)

punten van overeenstemming, welke er bestaan tusschen Paus Leo XIII en, om iemand te noemen, nu wijlen den Spurgeon, zijn oneindig talrijker dan de punten, waaromtrent zij verschillen. De afstand, die hen scheidt, is oneindig smaller dan die welke hen van het secularisme (het modernisme) verwijdert, Alles wat strekt om de Christenen tot elkander te voeren is in ons hart welkom. Voor het oogenblik zijn wij nog slechts vereenigd op het algemeen terrein van actie (*the common platform*): te bidden voor de eenheid van het Christendom. Met verloop van tijd zal de geldigheid van de wijding onzer geestelijkheid wel erkend worden en dan zal de wijde poort openstaan tot hereeniging met de Kerk van Rome. Doch menige moeielijke stap zal nog moeten gezet worden, veel geduld en vermijding van verkeerde opvattingen getoond; veel wat wij Anglikanen, ten aanzien der waarheid verloren hebben, zal moeten worden herwonnen. Het zal een flonkerende parel in de kroon van Leo XIII zijn dat deze Roomsche Paus zulk een merkwaardigen practischen maatregel heeft genomen om de verspreide atomen der Christenheid weder tot een geheel te brengen en den grondslag te hebben gelegd voor den bouw van die reddingsark, noodig voor de wereld in de dagen der algemeene afvalligheid.

De *Western Morning News* noemt het Apostolisch Schrijven een kostbaar document, door uitmuntende beweegredenen ingegeven, waar nobele godsvrucht ademt in iedere uitdrukking en een liefdevol vereerend getuigenis wordt afgelegd van den maatschappelijken vooruitgang en de chistelijke werkzaamheden in Engeland. De *Newcastle Daily Chronicle* herinnert er aan dat hetgeen de Paus thans zonder veel tegenspraak over de tijden der Hervorming zegt, doet denken aan hetgeen de beroemde Anglikaansche predikant Keble uitsprak in zijn vermaarde rede over *National Apostasy*, waarna de latere kardinaal Newman de Oxforder beweging begon die tot zoovele en merkwaardige bekeeringen tot de Moederkerk geleid heeft.

Uit al deze uitingen der Engelsche pers mogen wij dus het besluit trekken dat het pauselijk schrijven in Engeland alom met groote waardeering en zelfs, tot zekere hoogte, met hartelijke instemming is ontvangen. Dit doet ons vertrouwen dat het zijn werking niet missen zal, maar krachtig zal bijdragen om de catholiseerende beweging, die zich sedert lang in de Anglikaansche Kerk openbaart, te bevorderen. Gelijk wij reeds hebben gemeld, hebben onmiddellijk na de verschijning der Encycliek twee Anglikannsche predikanten, waarvan de eene een hoog bezoldigden post prijs gaf en de andere met vrouw en kinderen het protestantisme afzwoer, zich aangeboden om in den schoot der Moederkerk terug te keeren.

Dat zijn feiten, op wier beteekenis hier niet verder hoeft gewezen te worden, en die gegronde hoop geven, dat het pauselijk woord, blijkbaar in goede aarde gevallen, nog vele heilrijke vruchten zal voortbrengen.

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

In den morgen van Zondag ll. is een stoomboot van de *Knotts Prince Line* aan het Oostpunt van Curaçao op strand geloopen.

Daar 't niet mogelijk was dien los te krijgen is men dadelijk begonnen met de lading te ontschepen, waarmede men op 't oogenblik nog bezig is. Er is inmiddels naar New-York geseind om een touw-boot, waarmee men het stoomschip vlot hoopt te krijgen. De passagiers die zich aan boord bevonden werden door een bark van Bonaire die er juist passeerde, naar Curaçao gebracht.

Verl. Donderdag had een metselaar, werkzaam aan een in aanbouw zijnd huis in de Willemstad, het ongeluk van den steiger te vallen. Zwaar gewond en buiten kennis opgenomen werd hij aanstonds naar het R.K. Gasthuis vervoerd waar hij nog denzelfden dag overleed.

In een op jl. Zondag gehouden wedstrijd tusschen de heeren P. Z. Galzin, wielrijder, en J. Maal, ruiter, behaalde de laatste de overwinning, met een voordeel van 10 sekonden op zijn mededinger, wiens bycicle den afstand in ongeveer 15 minuten aflegde.

De Nederlandsche Schoener Gouverneur van den Brandhof zal Woensdag den 12n. dezer, naar de eilanden Saba, St. Eustatius en St. Martin N. G. vertrekken.

De mails worden op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven.

Rosalia Neven, Paulina Pontilius, Catalina Mercelina, Virginia Maduro, Penha Henriquez & Co., Nina Henriquez, Meri Veeris, Eugenio Martes, Antonio Bello, Eugenio Martes, Francisca Paz de Echeverria, Manuel Sto Domingo R., Lopez, J. N. Henriquez, M. B. de Marchena, A. J. C. May Oovkaas, Aruba Phosphaat Maatschappij, Rivas Fensohn & Co., S. C. Henriquez (postpakket.)

Niet voorzending vatbaar de volgende naar Coro (Venezuela) bestemde drukwerken geadresseerd aan:

Luis Queremel é hijo—Juan Recao — Curiel Cohen & Co — R. A. Correa —José Lopez Fonseca—A. H. Senior —Elias Curiel— Saln. Lopez Fonseca —A. C. Salcedo & Co,— Cohen Henriquez & Pinedo —.

NEDERLAND

HH. MM DE KONINGINNEN te 's Hertogensch.

De aloude Hertogstad was herschapen in een toovertuin. Het Raadhuis en alle openbare gebouwen zoowel als particuliere in hun guirlandes van mastgroen, opgehouden door rood-wit-blauwe strikken, in hun lampioen-slingers, in hun vlaggen-tropeeën vertolkten aan de geliefde Koninginnen het enthousiastische welkom van stad en provincie. De straten geleken op groene, vroolijke met allerlei kleuren doorwemelde lanen, de smallere stegen hadden het voorkomen van lommerrijke prieëlen. Aan de talrijke eerepoorten en triomfbogen, waren moeiten noch kosten gespaard. Het was een labyrinth van groen en bloemen, winpels en vlaggen.

Een waar prachtstuk was o.a. de reusachtige zegeboog met azuren koepel bekroond door een hooge minaret, aan den ingang der stad.

Het is een Oostersche kiosk, met vier boogdoorgangen naar de vier zijden. Rijke drapeeringen van fluweel, met gouden franje omzoomd hangen van die bogen af; eene ervan is omkransd met de wapenschilden aller provincieën en verder behangen met de wapens van stad, gewest en land. Twee keurige medaljons van onze beide koninginnen flankeeren den vorstelijken zegeboog.

Jammer, dat het ongunstige weer de versiering niet tot haar volle recht deed komen. Maar ontbrak het zonnetje van buiten, het zonnetje van binnen leed er niet onder. De geestdrift en de opgewektheid lieten zich niet temperen. Toen de nadering der Koninginnen niet verre meer was, stroomden de duizendtallen naar het station.

Ondanks de dreigende lucht, waaruit tegen half elf een fijne motregen nederdaalde, bemerkte men niets dan vergenoegde gezichten, in gespannen verwachting uitziende of de vorstinnen nog niet kwamen. Eindelijk kondigden kanonschoten de komst van den koninklijken trein aan, die langzaam het versierde station binnenreed. Een daverend hoera-geroep, dat zich langs geheele straten voortplantte bewees dat de beminde Koninginnen den Bosschen grond betraden.

Op het perron voor de ontvangst-salon was aangebracht een baldakijn met prachtig groen en bloemen versierd. De salon was vorstelijk ingericht en met kostbare tapijten en draperieën gestoffeerd.

Door den commissaris der koningin werden H.H. M.M. hier binnen geleid, waar aanwezig waren de kamerheeren in buitengew. dienst, Jhr. Mr. J. B. Verheijen, jhr. M. Snoeck en jhr. Mr. F. van Rijckevorsel, het college van Gedeputeerde Staten, en de griffier; het lid der Tweede Kamer W. P. A. Mutsaers, de burgemeester jhr. Van der Does de Willebois met de wethouders Van der Steen, Van de Mortel en Van der Ven en de secretaris Pels; de procureur-generaal bij het gerechtshof jhr. mr. Serraris; de officier van justitie mr. De Ranitz; de generaal-majoor jhr. Teding Van Berkhout met zijn adjudant; de majoor commandant der dd. Schutterij mr. Rits en de majoor plaatselijk commandant, baron Van Hemert tot Dingshof.

Nadat de autoriteiten aan H.H. M.M. waren voorgesteld, werden onze geliefde vorstinnen door den burgemeester met een korte, sierlijke toespraak welkom geheeten in Noord-Brabants hoofdstad en werden H.H. M.M. bouquetten aangeboden.

Nu namen de koninginnen en haar gevolg in de rijtuigen plaats en zette de stoet zich in beweging. In het eerste rijtuig had de burgemeester plaats genomen, in het derde de commissaris der koningin, in de volgende de leden van Ged. Staten en van het Dagelijksch Bestuurder gemeente, allen in ambtscostuum. Hierop volgde, voorafgegaan door de eerewacht, onder commando van jhr. F. Bosch van Drakestein, het staatsierijtuig der koninginnen door vier paarden getrokken. Vervolgens kwamen de rijtuigen met het gevolg, terwijl de stoet door een piket huzaren werd gesloten.

Een eindeloos gejubel weerklonk van alle zijden, toen men de koninginnen in het gezicht kreeg, koningin Wilhelmina in het wit gekleed met witte hoed en groote veer, de regentes in een grijzen mantel met zwarten hoed en lichte bloemen. Mannen en vrouwen, grijsaards en kinderen, armen en rijken, allen juichten mee, en op het gezicht van velen, die de laatste Oranjetelg voor de eerste maal huns levens aanschouwden, stond ontroering te lezen. Het was dan ook een aandoenlijk onvergetelijk oogenblik. Vriendelijk knikten de koninginnen de jubelende menigte toe, die telkens in een vernieuwd gejuich uitbrak. Onder die duizenden was over de lieftalligheid en vriendelijkheid der jonge vorstin maar één roep. Stormenderhand veroverde zij aller harten; wanneer men haar hier gezien had, dan ijlden honderden, duizenden naar een ander punt van de stad om nogmaals een blik te slaan op haar, die de hoop des vaderlands is en voor wie allen hun bloed en leven veil hebben.

Langs de Parade, tegenover het bisschoppelijk paleis, stonden geschaard de bond van oud-onderofficieren der afdeeling 's-Hertogenbosch met haar banier; de meisjes en jongens van het R. K. Weeshuis en de meisjes uit het Liefdehuis in de Torenstraat. Door twee verpleegden werden den vorstinnen hier prachtige ruikers aangeboden.

Om half twaalf aan het gouvernementsgebouw gekomen, presenteerde de aldaar opgestelde eerewacht de geweren en speelde de muziek de vaderlandsche liederen

Op den linkervleugel der eerewacht waren aangesloten de Metalen Kruisridders, die nadat ze meer dan een halve eeuw geleden voor koning en vaderland hadden gestreden, thans verlangend waren, hun hulde te brengen aan de laatste afstammelinge der Oranjes. De grijze overste Prins te Oirschot was wegens ziekte verhinderd, maar naast den ondanks zijn hooge jaren nog altijd jeugdigen kapitein Winter zag men den oud-strijder, den heer C. J. Vosterman van Oijen van Moergestel; met nog verscheidene wapenmakers, allen oud en afgeleefd, maar als verjongd door het gezicht van het aanminnige koningskind. Ook dit was een treffend oogenblik, die grijsaards, met een tinteling van vreugde in het oog, hulde te zien brengen aan de achterkleindochter van den vorst voor wiens rechten zij zoo moedig gevochten hadden. Door de kleindochter van den overste Prins, werd aan koningin Wilhelmina, en door de kleindochter van den oudstrijder Vosterman van Oijen, aan de koningin-regentes een bouquet aangeboden namens de Metalen Kruisridders. Met een innemend lachje en een handdruk nam de koningin deze hulde in ontvangst, terwijl de regentes een paar woorden van dank sprak die bewezen, hoezeer zij de attentie der oud-strijders op prijs stelde.

Na inspectie der eerewacht werden de hooge gasten ten paleize ontvangen door mevrouw baronesse Van Voorst tot Voorst en werden door jonkvrouw Serraris en het zoontje van den commissaris der koningin fraaie bouquetten aangeboden.

Terwijl de jeugdige koningin zich naar een voor haar sierlijk ingericht boudoir begaf, reed de koningin-regentes weg om een bezoek te brengen aan het Groot ZiekenGasthuis.

Door H.M. werd een bezoek gebracht aan het laboratorium, de operatiekamer en de verschillende kinder-, vrouwen- en mannen-ziekenzalen en werd zij hierbij rondgeleid door Dr. Kuypers. Aan alle zieken, werden door de koningin bloemen uitgereikt en voor velen had zij een minzaam en opwekkend woord.

Hierna werd een bezoek gebracht aan het militaire hospitaal. Ook daar werden eveneens door H. M. bloemen aan de zieken overhandigd.

Bij het verlaten van het zieken-gasthuis bracht H. M. een woord van dank aan jhr. de la Court en betuigde haare groote tevredenheid over de inrichting

Hierna keerde de regentes naar het Gouvernementsgebouw terug, alwaar om halfeen een dejeuner plaats had, den koninginnen aangeboden door den commissaris baron van Voorst tot Voorst.

De twee uurtjes, van tweeën tot vieren, moeten zoowel voor de koningin-regentes als de talrijke belangstellenden, die haar hun opwachting kwamen maken, bijzonder vermoeiend geweest zijn. Onzaglijk toch was de toevloed der gasten, die elkander in de betrekkelijk kleine vestibule van het gouvernementsgebouw verdrongen

Het was daar een bonte mengeling van ambtsgewaden, galarokken en priestelijke drachten. Men zag er Mgr. Van de Ven, in het bisschoppelijk purper, met de gouden keten en zijn hooge onderscheidingsteekenen omhangen naast een tweetal Witte Paters van Afrika; — leden der eerewacht in hun hupsch costuum naast hervormde predicanten met bef en rechterlijke ambtenaren in togo en baret; gegaloneerde Kamer- en Senaatsleden naast geestelijken eenvoudig in 't zwart enkel met een oranjerozet of het een of ander insigne op de borst; leden van den hoogen adel en arme moedertjes, die blijkbaar een verzoekschrift hadden in te dienen, wie weet ter gunste van een zoon. Treffend was de deputatie der oud-strijders; voor die eerbiedwaardige gebogen grijsaards maakte ook de ongeduldigste gaarne plaats.

— Na de receptie volgde het bezoek van Hare Majesteiten aan de kathedraal, wier zware klokken den hoogen bezoekers het welkom toeriepen. Aan de hoofd- of Luipoort werden zij ontvangen door Mgr. Van de Ven, van het kapittel omringd, terwijl het orgel zijn statige tonen door het trotsche gebouw deed weergalmen. Achtereenvolgens werden het beeldhouwwerk van koorbanken en preekstoel, het koperen doopvont en het grafmonument van bisschop Masius, alsmede de verschillende altaren bezichtigd, waarna de koninginnen onder orgelspel het gebouw verlieten om nog een kijkje te nemen op het terrein der restauratie.

Ter gedachtenis aan haar bezoek ontving H. M. de verzameling platen van de St.-Janskerk, uitgegeven door het Provinciaal Genootschap, met bijschrift van Hezenmans, in een keurige portefeuille, met groen leeren rug, wit-zijden schutbladen en oranjelinten, vervaardigd bij de firma Lutkie en Cranenburg.

Na de St. Jan brachten de koninginnen een bezoek aan het gebouw der Illustre Lieve vrouwe Broederschap, waar een eenvoudige, maar frissche marquise boven den ingang was aangebracht, terwijl de breede gang met sierplanten getooid was en een prachtig tapijt de trap dekte, die naar de zaal leidt. Bovendien werden twee wanden der trapkast gevuld met de portretten van Willem I, Willem II en Willem III, fraai met draperieën geëncuadreerd.

Hier werden HH. MM. ontvangen door baron van Styrum, regeerend proost, en haar in den vermaarden tinnen beker, die van Willem den Zwijger, lid der Zwanen-broederschap, afkomstig is, Champagne aangeboden. Ook de doorluchtige vader van koningin Wilhelmina, wijlen Z. M. Willem III, heeft uit dezen beker gedronken, toen

hij in 1855 tot Zwanenbroeder werd verheven.

Van dezen historischen beker werd HH. MM. een getrouwe copie, door den bekwamen zilversmid F. de Leeuw kunstig in zilver nagebootst, geoffreerd. Evenals de oorspronkelijke beker bevat ook de copie op de buitenzijde van den deksel het volgende randschrift: „Heer Willem van Nassauw Prince van Orange grave van Nassau Heer van Breda Gouverneur van Hollant Seelant Frieslant &c. De drinkkroes zelf prijkt met het wapen der Illustre Broederschap en daarin het eerste woord van haar spreuk op de Lelie tusschen de doornen, een symboliek op de H. Maagd: *Sicut lilium inter Spinas*.

Bovendien is op de binnenzijde van den deksel van den zilveren beker de volgende opdracht aangebracht: „aan Hare Majesteit Wilhelmina, Koningin der Nederlanden, aangeboden door de Illustre Lieve Vrouw Broederschap te 's-Hertogenbosch, ter gelegenheid van Hoogstderzelver bezoek aan die Broederschap op 15 Mei 1895."

Honderden knapen en meisjes waren intusschen reeds om vier uur op de binnenplaats van het stadhuis bijeengekomen en vandaar naar de Parade geleid. Daar wachten zij in ongeduldige spanning het oogenblik af, dat zij hun lied mochten ten gehoore brengen. De moeders hadden haar lievelingen in de beste pakjes gestoken vooral de meisjes, meerendeels in het wit en kwistig met oranjelinten en strikken versierd, gaven door haar kleurige hoedjes en fleurige gezichtjes den indruk van een uitgestrekt bloemperk, vooral wanneer de zon bij wijlen schalks om het hoekje van een donkere wolk kwam kijken.

Even over vijven kwam eindelijk het langverwachte koninklijk rijtuig door een piket huzaren voorafgegaan, aanrollen. Onmiddellijk zette de schutterijmuziek in, terwijl de vier meisjes, die Hare Majesteiten de gecalligrapheerde teksten van het te zingen lied en de bloemruikers moesten aanbieden, door den wethouder Van der Steen geleid, naar voren traden om zich van haar opdracht te kwijten. De jeugdige koningin ontving een tuil lichtroode, de regentes een ruiker gele rozen, die beiden vriendelijk aannamen. Vooral de jonge koningin dankte allerbevalligst, terwijl de regentes bezorgd de keurig gebonden present-exemplaren der cantate achter zich in het rijtuig voor den regen in veiligheid bracht. Met welgevallen hoorden de koninginnen in haar open rijtuig, ondanks den regen, het zangstuk aan, dat onder de voortreffelijke leiding van den componist flink werd uitgevoerd. De regentes maakte de opmerking dat de kinderen het lied met groote opgewektheid zongen, terwijl de jeugdige koningin blijkbaar het oog niet van de kleine zangers kon afwenden. Nadat het lied ten einde was, verzochten beide koninginnen den Heer Van der Steen, die aan het portier van het rijtuig stond, herhaaldelijk de kinderen wel hartelijk voor hun lief gezang te willen bedanken.

Bij het diner om half zeven, door de provinciale Staten van Noord-Brabant HH. MM. aangeboden, zat koningin Wilhelmina rechts van de regentes, en links van de regentes de commissaris der koningin, terwijl dr. Van der Steen rechts van de koningin zat. Koningin Wilhelmina droeg een kleed van witte zijde, gegarneerd met echt Brabantsche kant, en een kostbare agraaf van edelgesteenten. De regentes, in zwarte zijde gekleed, droeg op het hoofd een diadeem, dien zij bij haar huwelijk van wijlen Z. M. den koning ten geschenke ontving, en om den hals een rivière, haar bij die gelegenheid door het volk vereerd.

De illuminatie, die dezen dag zoo feestelijk had moeten besluiten, is ten gevolge van het booze weer, helaas grootendeels mislukt.

Toch bood de stad met dat al een vroolijken en levendigen aanblik. En de electrische verlichting van Hoogensteenweg en Vischstraat, waarop regen noch wind vat hadden, maakte door haar schitterend effect veel goed. Ook de illuminaties, hier en daar binnenshuis aangebracht en de feest-etalages van de winkels vertoonden zich in vollen luister en behaaglijke verscheidenheid.

Hare Majesteiten deden den aangekondigden rijtoer tot bezichtiging der illuminaties en werden overal op haar doortocht met toejuichingen begroet door de dichte menigte, die zich in de straten verdrong, en eindelijk door talrijke scharen naar het station vergezeld. Tot laat in den avond heerschte in de stad in weerwil van den ondervonden tegenspoed van het echt Hollandsche weer een feestelijk opgewekte stemming.

BUITENLAND

Rome. — De Rusissche priester Nicolaas Tolstoï, die katholiek geworden is, zal als professor optreden aan het Grieksche-Katholiek Seminarie te Constantinopel.

— Evenals eenige Anglikaansche bisschoppen openbare gebeden voor het welslagen van de pogingen van Leo XIII tot den terugkeer der afgescheiden kerken hebben voorgeschreven, heeft thans de Grieksch-schismatische bisschop op het eiland Scio uit de Egeïsche zee openbare gebeden gestort voor den H. Vader. De *Osservatore Romano* geeft de volgende correspondentie uit bedoeld eiland: „Op Paasch-Maandag hield de Grieksch-schismatieke bevolking hare jaarlijksche processie ter eere van Christus verrijzenis. Op het laatste oogenblik vernam mgr. Dionisio Nicolosi de Katholieke bisschop van Scio, dat dit jaar de weg der processie liep langs zijn paleis en de kathedraal der katholieken, hij beval toen ten teeken van feestelijke instemming, bij het voorbijtrekken de klokken der kathedraal te luiden. Door dit bewijs van welwillendheid geroerd liet de Grieksche aartsbisschop, die omgeven door zijne geestelijkheid den optocht leidde, de processie stilhouden voor de poorten der Katholieke Katedraal en sprak daar te midden der samengepakte menigte een kort gebed uit voor de hereeniging der beide Kerken, melding makende van den naam van het eerbiedwaardige opperhoofd der katholieke Kerk en van den plaatselijken bisschop Mgr. Nicolosi. Deze onverwachte sympathie-betuiging verwekte veel ontroering en algemeenen bijval bij de volgelingen van beide riten."

— Kardinaal Rampolla heeft aan kadinaal Meignan, naar aanleiding der onrechtvaardige belastingwetten in Frankrijk, een brief geschreven, waarin o. a. het volgende voorkomt: „ Het zou niet goed, maar gevaarlijk zijn in de verschillende congregaties op tegenstrijdige manier te handelen. De H. Vader wenscht vurig dat de bisschoppen en oversten van geestelijke orden al hun zorg wijden om overeenstemming te krijgen in een gelijkvormige en waardige gedragslijn, die een goeden uitslag waarborgt."

Italie. — Een spoortrein, waarmee de Koning en de koningin van Florence naar Rome reisden, is bij Incisa ontspoord. Verscheiden personen van 's Konings gevolg werden gekwetst door den schok; maar de vorstelijke reizigers bleven ongedeerd. De ontsporing werd veroorzaakt door een losgeraakte rail.

— De gewezen Italiaansche minister-president Di Rudini heeft den verkiezingsstrijd geopend door een manifest uit te vaardigen, waarin hij tegen Crispi te velde trekt en verschillende hervormingen opsomt, die dringend noodzakelijk zijn. Van deze laatste neemen wij slechts: reorganisatie der rechterlijke macht, bezuiniging tot herstel van het financieel evenwicht, bescherming van den landbouw, verbetering van het onderwijs en niet het minst wijziging van het kiesrecht in dien zin, dat aan de regeering alle invloed op den uitslag der verkiezingen worde ontnomen.

De heer Di Rudini eindigt zijn manifest met een aansporing tot alle tegenstanders van den heer Crispi, om zich aaneen te sluiten en eendrachtig tegen dezen minister te velde te trekken.

Het blijkt intusschen nog twijfelachtig of alle conservatieven en radicalen wel aan deze oproeping gevolg zullen geven, maar zelfs al kwam deze coalitie tot stand, dan nog is het ver van zeker, dat zij opgewassen zal zijn tegen de macht, waarover Crispi beschikt.

De laatste hier ontvangen berichten deelen mede, dat de verkiezingen geheel en al in het voordeel van Signor Crispi zijn uitgevallen. Crispi zelf werd in niet minder dan 9 distrikten gekozen. En de ministerieele partij beschikt over meer dan 150 stemmen meerderheid.

Intusschen publiceert Giolotti in de *Figaro* feiten van Crispi, welke diens vreugde over den uitslag der verkiezingen wel eenigszins zullen vergallen.

Frankrijk. — De Fransche minister-president Ribot heeft te Bordeaux ter gelegenheid van de opening der tentoonstelling een redevoering gehouden, waarin hij het samengaan met Rusland en Duitschland in de Japansch-Chineesche kwestie verdedigde. Door dat samengaan, zei Ribot, zijn de betrekkingen met Rusland versterkt, die thans den besten waarborg voor den vrede en de veiligheid vormen.

Tevens deelde Ribot, die ook minister van Financiën is, mee, dat de begrooting van 1896 een tekort aanwijst van 33 millioen. Door de opbrengst van een sucessiebelasting en van een belasting op buitenlandsche waarden zal hierin worden voorzien.

— Uit Parijs wordt geschreven: Het sussen van leelijke zaken is niet altijd zoo gemakkelijk. Op het ongelegenst oogenblik komen die op eens weer te voorschijn. Zoo is thans een naspel der Panamazaak bij den Raad van State aan den gang. Indertijd waren Ferdinand de Lesseps, Marius Foutane en Eiffel door het hof in zake Panama veroordeeld, maar in cassatie was dit vonnis vernietigd. Alle drie droegen het Legioen van Eer en de raad dezer orde nam van het geval geen nota, omdat men De Lesseps zijn ridderorde niet durfde ontnemen. Na zijn dood werd de zaak weder ter hand genomen, en terwijl men Eiffel zijn officierskruis liet, werd Foutane van de lijst der ridders geschrapt. Hiertegen kwam deze thans in verzet. Hij beweert even schuldig of onschuldig te zijn als zijne beide lotgenooten, aan wie men hunne decoratiën behouden liet. De Raad van State zal nu moeten uitmaken of de raad van het Legioen van Eer zijne bevoegdheid overschreden heeft, een zeer delicate vraag vooral op dit pijnlijk gebied.

Duitschland. — De door de Duitsche regeering voorgestelde wet tegen de revolutionnaire partijen is door den Rijksdag om zoo te zeggen met algemeene stemmen verworpen.

Nadat artikel 111 was verworpen, kwam het niet minder belangrijke artikel 112 in discussie, dat ten doel had, het leger tegen de propaganda der sociaal-democraten te beschermen. De commissie had dit artikel eenigszins gewijzigd en de strafbepalingen, die de regeering daartegen voorstelde, verminderd.

Maar daar kwam de minister van Oorlog, generaal Bronsart verklaren, dat de regeering zich met de door de commissie aangebrachte wijzigingen niet kon vereenigen en de oorspronkelijke redactie van het artikel handhaafde.

Deze verklaring verwekte groote beweging in den Rijksdag. Terwijl de onvermoeide socialist Bebel opnieuw het woord nam om het artikel te bestrijden, staken de conservatieven en nationaalliberale leiders en de ministers de hoofden bijeen. Na Bebel namen Levetzow, Manteuffel en Bennigsen het woord, om namens conservatieven en liberalen te verklaren, dat zij na de verzekering van den minster van Oorlog voor het artikel zouden stemmen in den vorm, als het door de regeering was voorgesteld.

Maar deze verklaring kon het artikel niet redden, want tegen de regeeringsredactie stemden alle overige partijen.

Met de verwerping van dit artikel was de val der wet beslist. De leider der vrijzinnigen, Eugen Richter, stelde voor met de discussie maar op te houden en zonder debat ook de overige artikelen te verwerpen. „Dat kan in een paar minuten gebeuren," zei Richter onder algemeene vroolijkheid van het Huis, „en lachend verklaarde graaf Manteuffel, de leider der conservatieven, dat het hem aangenaam was, ten ministe nu eens met Richter te kunnen meegaan. Ook hij wenschte zonder debat tot stemming over te gaan.

Aldus geschiedde. Het een na het ander werden alle artikelen der *Umsterz-Vorlage* verworpen.

Den daaropvolgenden zondag 12 Mei werden de Rijkskanselier Hohenlohe en minister Van Koller benevens de minister van financien door den keizer in audientie ontvangen, die een lange conferentie met hen hield over de verwerping *der Umsterz Vorlage*:

— Het groot diner, dat de keizer den 19n. Juni te Holtenau zal geven bij gelegenheid der opening van het nieuwe kanaal, wordt geleverd door een restaurateur van Berlijn, die er 100.000 mark voor krijgt. Er zal voor 1000 of 1200 couverts moeten gezorgd worden. De Marine stelt den aannemer drie keukens beschikbaar met

het koperen vaatwerk, stoelen en tafels; de koksvereeniging te Berlijn zorgt voor twee en veertig koks en twee opperkoks. De bediening zal geschieden door infanterie-soldaten en elk couvert zal omstreeks 100 mark kosten.

Het diner, dat de stad Hamburg den dag te voren geeft, is van 800 couverts; alleen de wijn wordt berekend op 30 à 32.000 Mark. Voor de feesten heeft de stad een crediet verleend van een millioen mark.

— Het Noord-Oostzeekanaal is de langste afstand, die geheel met electriciteit verlicht zal worden. De lengte bedraagt 98.5 kilometer; deze zal verlicht worden met 952 gloeilampen, ieder van 25 normaalkaarsen, bevestigd aan palen van 4 meter hoogte, op afstanden van 250 meter van elkaar geplaatst aan beide kanaalboorden.

De beide sluizen aan de oost-en westzijde bij Holtenau en Brunsbüttel, en de binnen en buitenhavens zullen door gloei-en booglampen van verschillende lichtsterkte verlicht worden.

Voor de ingangen van sluizen en havens zullen gekleurde lichten gebruikt werden. Er zijn twee centraalstations voor de electrische verlichting gebouwd, een te Holtenau en een te Brunsbüttel.

Waar het kanaal door meren loopt, zal de verlichting plaats hebben door middel van boeten en vetgas.

Engeland. — Wij vinden in sommige bladen melding gemaakt van een herderlijk schrijven door den Anglicaanschen aartbisschop van Canterbury aan de geestelijkheid en geloovigen van zijn diocees gericht, om, evenals Z. H. Leo XIII dit verlangt, te bidden voor de hereeniging der Kerken. De *Times* geeft van dit merkwaardig schrijven het volgend citaat: „Wanneer wij letten op de vreeslijke scheuringen in het verleden, op de oorzaken, waaruit zij ontstonden, de moeilijkheden en liefdeloosheden, die daarop volgden, haar menigvuldigheid, het niet te loochenen bezwaar, dat zij voor de bekeering der wereld opleveren, wanneer wij op dezen oogenblik zien, dat er zoovele genootschappen en religieuze belijdenissen bestaan, de Prebisterianen, de Non-Conformisten, de Roomschen, in Engeland, in den vreemden en in Amerika, allen verlangend naar het herstel der christelijke eenheid -- wie zou dan nog kunnen betwijfelen, dat deze ommekeer „van God komt." Ik heb het volste vertrouwen, dat in onze kerken en kapellen, evenals het vorige jaar, het gebed voor de eenheid zeer godvruchtig tot God zal worden opgestuurd in de diensten van Pinksterzondag en dat een voortdurend gebed, om die eenheid te verkrijgen, uit vele harten ten hemel zal opstijgen."

— Tusschen Engeland en Transvaal dreigt weder een conflict te ontstaan. De annexatie van Tonland door de Britten bevalt den Boeren in 't geheel niet en bij de opening van den Transvaalschen Volksraad in het begin van Mei, verklaarde president Krüger, dat deze gebeurtenis voor Transvaal een ernstige zaak is. Reeds heeft hij vertoogen tot de regeering van Groot-Brittanië gericht en ik hoop, zeide hij, dat het resultaat van de te verwachten onderhandelingen niet nadeelig zal zijn voor ons land.

Met Nicaragua is Jonh Bull thans geheel in 't reine gekomen. De Britsche oorlogsschepen hebben Corinto verlaten, na een saluut gebracht te hebben aan de vlag van Nicaragua. Corinto is daarop weer door de Nicaraguanen bezet, en alles is er rustig gebleven. President Zelaya verklaarde aan een correspondent van de *Times*, dat het geschil nu bijgelegd is. Het speet hem dat de quaestie zoo hoog was geloopen, hij voor zich had de zaak langs diplomatieken weg willen schikken, maar dit was door Engeland kortaf geweigerd. De schadevergoeding, die Nicaragua te Londen had te betalen, bedroeg £ 15,5000.

Spanje.— Marti de hoofdleider van den opstand op Cuba is gestorven. De laatste berichten zijn voor de opstandelingen niet gunstig.

Azie.—De uitwisseling der ratificatiën van het Japansch-Chineesch vredesverdrag, waarvoor de 8e Mei als laatste dag was vastgesteld, heeft op den avond van dien dag eindelijk te Tsjifoe plaats gehad.

Turkije.—Pas is Europa opgeschrikt door de gruwelen, door de Turken in Armenië op de christenen gepleegd, of daar verneemt de *Times* uit Erzingian, dat de Mohamedanen daar een samenzwering hadden gesmeed om de Christenen te vermoorden. Door de inhechtenisneming der hoofdaanleggers van dit complot is het bloedbad nog tijdig verijdeld.

ADVERTENTIES

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao